

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/110/2021
Identifikačné číslo spisu:	3716210517
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:3716210517.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Urbárska obec - pozemkové spoločenstvo Lednické Rovne, so sídlom Májová 225/10, Lednické Rovne, IČO: 36 114 634, zastúpeného Mgr. Jozefom Gáplovským, advokátom so sídlom Centrum II. 88, Dubnica nad Váhom, proti žalovanému: S. E., bytom D. XXX/XX, B. O., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Dušan Divko, advokát, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 436/1, Považská Bystrica, IČO: 36 860 654, o zaplatenie 7369 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica, pod sp. zn. 6C/181/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 17. decembra 2020 sp. zn. 17Co/188/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1.Okresný súd Považská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. marca 2018 č. k. 6C/181/2016 - 173 I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 7369 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7369 eur od 01.04.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a II. výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

1.1 Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalovaný vyťažil 1248,95 m³ dreva v lesnom poraste „Rovňanská Hora“, kde lesné pozemky obhospodaruje žalobca a takto vyťažené drevo odpredal. Z trestného rozsudku tiež vyplývala výška škody (hodnota vyťaženého dreva na pozemkoch žalobcu) 18432 eur. Žalovaný týmto protiprávnym konaním, ktoré v konečnom dôsledku malo dohru pred trestným súdom, porušil ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka, keď sa nesprával spôsobom, aby daná škoda nevznikla. Úmyselné zavinenie žalovaného v danom prípade súd prvej inštancie predpokladal, keďže žalovaný netvrdil ani nepreukázal, že škodu nezavinil. Na tomto základe súd prvej inštancie dospel k záveru, že všetky predpoklady zodpovednosti žalovaného na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho

zákonníka boli splnené. Ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že v príčinnej súvislosti s úmyselným protiprávnym konaním žalovaného došlo k vzniku škody na lesných porastoch na pozemkoch (KN E par. č. XXXX/X a XXXX/X, k. ú Y. J.), na ktorých hospodári žalobca, a to v celkovej výške 18432 eur, pričom v konaní nebolo preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcom požadovanú sumu 7369 eur, súd žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť túto sumu. V súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd zároveň priznal žalobcovi úrok z omeškania istiny vo výške 5% ročne od 01.04.2016 do zaplattenia.

1.2 Súd prvej inštancie sa v konaní zaoberal aj vznesenou námietkou aktívnej legitimácie žalobcu zo strany žalovaného, pričom uviedol, že z ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon o pozemkových spoločenstvách“) vyplýva, že pozemkové spoločenstvo na účely spoločného užívania spoločnej nehnuteľnosti a obstarávania spoločných vecí vyplývajúcich z vlastníctva k nim hospodári v lesoch. Obsahom vlastníckeho práva je aj tzv. ius fruendi, čo znamená, že vlastník je oprávnený poberať plody veci. Pokiaľ žalovaný neoprávnené vyťažil drevo, zasiahol práve do tohto ius fruendi vlastníkov spoločnej nehnuteľnosti. Žalobca má oprávnenie užívať spoločnú nehnuteľnosť a hospodáriť na nej. Žalobca obhospodaruje a zveľadľuje existujúci majetok v jeho správe, ktorý však naďalej ostáva v podielovom spoluvlastníctve jeho jednotlivých členov. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle článku IX zmluvy o založení pozemkového spoločenstva zo dňa 11.05.2014 majetok spoločenstva tvorí aj súhrn majetkových hodnôt, ktoré spoločenstvo nadobudlo. Žalobca mal právo hospodáriť so spoločnou vecou, z ktorej môžu plynúť výnosy, avšak tieto výnosy priamo neplynú jednotlivým spoluvlastníkom podľa ich podielov, ale tento majetok pripadá pozemkovému spoločenstvu, ktoré následne o ňom rozhoduje. Vzhľadom na povahu protiprávneho zásahu - výrub stromov nad rámec plánu na spoločnej nehnuteľnosti, s ktorou žalobca hospodári, bolo podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že nároky na náhradu škody má uplatňovať žalobca - pozemkové spoločenstvo, ktoré je aktívne vecne legitimované.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 17. decembra 2020 sp. zn. 17Co/188/2018 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.1 Odvolací súd uviedol, že žalobca sa v spore domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla neoprávneným výrubom stromov žalovaným na špecifikovaných nehnuteľnostiach. Z obsahu spisu vyplývalo, že tieto nehnuteľnosti vlastní podieloví spoluvlastníci, nie žalobca. Žalobca však v podanej žalobe konštatoval, že škoda konaním žalovaného vznikla jemu. Odvolací súd mal za to, že ak vznikne škoda jednotlivým spoluvlastníkom na ich spoločnej nehnuteľnosti, aktívna vecná legitimácia môže svedčiť jedine spoluvlastníkom, a nie samotnému spoločenstvu. Na podanie žaloby sú preto oprávnení jednotliví spoluvlastníci, ktorých by zo zákona zastupovalo pozemkové spoločenstvo. Škoda totiž neoprávneným výrubom stromov žalovaným mohla vzniknúť iba spoluvlastníkom, keďže iba v ich majetkovej sfére došlo k úbytku - zmenšeniu. Tomuto záveru nebráni ani ustanovenie § 19 ods. 1 zákona o pozemkových spoločenstvách. Vznikom pozemkového spoločenstva nedochádza k zmene vlastníckeho práva jednotlivých spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, teda pozemkové spoločenstvo nenadobúda vlastnícke právo jednotlivých spoluvlastníkov.

2.2 Podľa odvolacieho súdu z obsahu žaloby nevyplývalo, že žalobca ako pozemkové spoločenstvo zastupuje jednotlivých jeho členov, ktorým škoda vznikla (v prípade jej preukázania) neoprávneným výrubom stromov žalovaným. S poukazom na uvedené závery bolo potrebné posúdiť aktívnu vecnú legitimáciu tak, že žalobcovi nesvedčí. Nejedná sa zároveň iba o technickú záležitosť (nie je nepodstatné, kto vystupuje v konaní ako žalobca, komu by mala náhrada škody patriť), nakoľko záverom o danosti náhrady škody samotnému pozemkovému spoločenstvu by o túto náhradu prišli samotní spoluvlastníci, členovia pozemkového spoločenstva, ktorým by však (v prípade jej preukázania) táto náhrada škody patrila, keďže došlo k zmenšeniu ich majetku.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzuje z § 420 písm. f) a z § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1 Porušenie práva na spravodlivý proces dovolateľ namieta v súvislosti s nedostatkom riadneho odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý nezohľadnil ustanovenie § 193 CSP, keď sa bez akéhokoľvek zdôvodnenia neriadil rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal, nakoľko žalovaný ako obžalovaný bol právoplatným trestným rozsudkom uznaný vinným okrem iného z pokračujúceho trestného činu krádeže s následkom v podobe vzniku škody a s jednoznačným určením osoby poškodeného - v tomto prípade žalobcu. Dovolateľ uviedol, že odvolací súd spochybnil celé trestné konanie, ktoré bolo vedené voči žalovanému a ktoré skončilo právoplatným odcudzujúcim rozsudkom.

3.2 Nesprávne právne posúdenie v zmysle dovolacieho dôvodu § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobca videl v tom, že odvolací súd ustálil, že žalobca ako právnická osoba (pozemkové spoločenstvo) nemôže byť aktívne legitimovaným subjektom v spore o náhradu škody vzniknutej neoprávneným výrubom stromov na špecifikovaných nehnuteľnostiach, pričom takýmto subjektom môžu byť vždy len podieloví spoluvlastníci nehnuteľností a nie žalobca ako pozemkové spoločenstvo. Dovolateľ uvedené považoval za nesprávne, keďže právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu bolo jednoznačne rozhodnuté o spáchaní majetkového trestného činu na škodu dovolateľa ako pozemkového spoločenstva s ustálením zodpovednej osoby, ktorou bol práve žalovaný. Mal za to, že takéto rozhodnutie bolo pre odvolací súd v zmysle § 193 CSP záväzné. Dovolateľ zároveň uviedol, že v prípade urbárov, je veľký počet podielnikov a preto je nereálne očakávať, že sa všetci zhodnú na podaní trestného oznámenia alebo podaní žaloby.

4. Žalovaný sa k dovolaniu vyjadril a žiadal, aby odvolací súd odmietol podané dovolanie v celom rozsahu a zaviazal dovolateľa k náhrade trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

6. Dovolateľ porušenie práva na spravodlivý proces videl v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku s tým, že odvolací súd nezohľadnil ustanovenie § 193 CSP a nevysporiadal sa s právoplatným trestným rozsudkom, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného s následkom vzniku škody a s jednoznačným určením osoby poškodeného - žalobcu, čo malo za následok nespreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

7. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady znátočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade znátočnosti.

8. Dovolací súd v súvislosti s námietkou nespreskúmateľnosti napadnutého uznesenia si je vedomý, že podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia

nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

9. Podľa dovolacieho súdu odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu ale nedáva podklad pre tvrdenie dovolateľa, že nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie obsahuje dostatočne primerané vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností vychádzal, akými úvahami sa riadil a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne vysporiadal s neosvedčením aktívnej vecnej legitimácie, keď mal za to, že ak vznikne škoda jednotlivým spoluvlastníkom na ich spoločnej nehnuteľnosti, aktívna vecná legitimácia môže svedčiť jedine spoluvlastníkom, a nie samotnému spoločenstvu. Na podanie žaloby sú preto oprávnení jednotliví spoluvlastníci, ktorých by zo zákona zastupovalo pozemkové spoločenstvo. Škoda totiž neoprávneným výrubom stromov žalovaným mohla vzniknúť iba spoluvlastníkom, keďže iba v ich majetkovej sfére došlo k úbytku - zmenšeniu. Tomuto záveru nebráni ani ustanovenie § 19 ods. 1 zákona o pozemkových spoločenstvách. Vznikom pozemkového spoločenstva nedochádza k zmene vlastníckeho práva jednotlivých spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, teda pozemkové spoločenstvo nenadobúda vlastnícke právo jednotlivých spoluvlastníkov.

10. Dovolací súd zároveň vo vzťahu k nezohľadneniu ustanovenia § 193 CSP uvádza, že výrokom trestného rozsudku o náhrade škody súdy v občianskom konaní nie sú viazané (R 22/1979). Civilný súd je viazaný odsudzujúcim rozsudkom výlučne v tom smere, že je ním preukázané spáchanie trestného činu a osoba páchatelia (§ 193 CSP). Civilný súd však nie je vôbec viazaný výškou škody (ani v prípade, že je minimálna výška škody kvalifikačným znakom skutkovej podstaty trestného činu), ako ani skutkovým základom uplatneného nároku tak, ako ho zistil trestný súd. Civilný súd je v rámci svojej právomoci podľa ustanovenia § 3 CSP vždy oprávnený zisťovať a posudzovať celý uplatnený nárok čo do jeho základu aj výšky bez viazanosti trestným rozsudkom. Z uvedeného vyplýva, že v danej veci odvolací súd nebol viazaný tým, že dovolateľ bol v trestnom konaní označený za osobu, ktorej vznikla škoda.

11. V reakcii na dovolacie argumenty žalobcu dovolací súd upriamuje pozornosť dovolateľa, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Žalobca preto neopodstatnene namietal, že mu odvolací súd nedostatočným a nepresvedčivým odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05).

12. Zhrnúc uvedené nie je dovolacia námietka dovolateľa o porušení § 420 písm. f) CSP tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, opodstatnená. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu v tejto časti odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

13. Nesprávne právne posúdenie v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ videl pri riešení otázky

„aktívnej vecnej legitímácie“, pričom mal za to, že je v spore daná jeho aktívna vecná legitímácia, keďže právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu bolo jednoznačne rozhodnuté o spáchaní majetkového trestného činu na škodu dovolateľa ako pozemkového spoločenstva s ustálením zodpovednej osoby, ktorou bol práve žalovaný.

14. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnú otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu, i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní. Dovolací súd je viazaný len tým, ako dovolateľ právnú otázku nastolí, nie už tým, pod ktoré písmeno § 421 CSP ju podradí.

15. V prípade dovolania, prípustnosť ktorého vyvodzuje dovolateľ z § 421 ods. 1 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam. Závery o (ne)prípustnosti dovolania prijíma dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Výsledok posúdenia prípustnosti dovolania je teda podmienený tým, ako dovolateľ súdu vysvetlí (konkretizuje), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP). Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b) CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 2Cdo/54/2018, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017).

16. K uvedenej právnej otázke dovolací súd uvádza, že sa odvolací súd v napadnutom rozhodnutí správne právne vysporiadal s nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanej žalobe. Pokiaľ ide o veci podľa § 16 ods. 2 písm. a) zákona o pozemkových spoločenstvách môže ísť napríklad o konania vo veciach vydania bezdôvodného obohatenia, náhrady škody, zaplatenia nájomného a pod. Uvedené zastúpenie sa týka tak spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, ako aj vlastníkov, resp. spoluvlastníkov spoločne obhospodarovaných nehnuteľností. Veci uvedené v § 16 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách sú vecami jednotlivých podielnikov. Avšak v záujme zreálnenia vykonávania ich vlastníckeho práva, prípadne jeho určenia zákon konštruuje zastúpenie členov spoločenstvom (ktoré koná prostredníctvom výboru). Vo veciach uvedených v § 16 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách nejde o veci spoločenstva, ale o veci jednotlivých podielnikov, preto sa v prípadnom súdnom konaní má posudzovať aktívna, resp. pasívna vecná legitímácia vo vzťahu k jednotlivým spoluvlastníkom, spoločenstvo je v tomto prípade len ich zástupca. Aktívna či pasívna vecná legitímácia tu môže teda patriť iba spoluvlastníkom, nie spoločenstvu (8Cdo/31/2018).

17. V zmysle vyššie uvedeného má dovolací súd za to, že škoda neoprávneným výrubom stromov žalovaným mohla vzniknúť len v majetkovej sfére spoluvlastníkov, keďže iba v ich sfére sa existujúci majetok zmenšil. Odvolací súd správne v napadnutom rozhodnutí uviedol, že vznikom pozemkového spoločenstva nedochádza k zmene vlastníckeho práva jednotlivých spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, teda pozemkové spoločenstvo nenadobúda vlastnícke právo jednotlivých spoluvlastníkov. V záujme zreálnenia vykonávania vlastníckeho práva podielnikov, resp. jeho nadobudnutia v určovacích žalobách, zákon o pozemkových spoločenstvách konštruuje zákonné zastúpenie členov spoločenstva prostredníctvom výboru. V konaní pred súdom však budú legitimovaní (či už aktívne, alebo pasívne) spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti. Pozemkové spoločenstvo nie je a nikdy nebolo vlastníkom sporných nehnuteľností, nie je teda nositeľom ústavného hmotného práva vlastníť, nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Z obsahu žaloby pritom nevyplývalo, že žalobca ako pozemkové spoločenstvo by v zmysle § 16 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách zastupoval jednotlivých jeho členov, ktorým škoda

vznikla (v prípade jej preukázania) neoprávneným výrubom stromov žalovaným. Dovolací súd zároveň uvádza, že odvolací súd nebol v danej veci viazaný tým, že dovolateľ bol v trestnom konaní označený za osobu, ktorej vznikla škoda, keďže v zmysle § 193 CSP je súd viazaný len odsudzujúcim rozsudkom výlučne v tom smere, že je ním preukázané spáchanie trestného činu a osoba páchatel'a (R 22/1979).

18. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľ'a odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku žalovanej na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.